

Grupa III – 3 – 4-latki – wychowawca: Mariola Rudnicka

Temat tygodnia: Niby tacy sami, a jednak inni.

Poniedziałek - 01.06.2020 r.

WSZYSTKIEGO NAJLEPSZEGO Z OKAZJI DNIA DZIECKA

Kolorowanka „Dzień Dziecka”: (dzieci 3 i 4 – letnie)

Dzieci:

– kolorują obrazek kredkami według własnego pomysłu.

Wtorek - 02.06.2020 r.

Dzieci 3 – latnie:

Książka „Olek i Ada wśród przyjaciół” (s. 72 – 73):

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_ks_34/mobile/index.html#p=74

Sluchanie opowiadania A. Widzowskiej pt. „Inny”.

Do grupy Ady dołączył nowy przedszkolak. Pani przedstawiła go dzieciom i powiedziała, że ma na imię Anuj. Nikt nie chciał się z nim bawić, bo wyglądał inaczej niż wszyscy: miał ciemną skórę i czarne oczy, tak czarne jak nocne niebo. Chłopiec siedział w kąci i rysował coś na kartce.

– To piesek? – zapytała Ada, przyglądając się rysunkowi.

– Tak, mój dog – odpowiedział chłopiec i dorysował żółte słońce.

Ada знаła to angielskie słowo i wiedziała, że dog to znaczy pies. Zawsze marzyła o jakimś zwierzątku, ale niestety, była uczulona na sierść i po spotkaniu z psem lub kotem od razu zaczynała kichać.

– Nie baw się z nim – szepnęła jej na ucho Kasia. – On jest z innego kraju.

– Jest miły – powiedziała Ada. – I ładnie rysuje.

Od tej pory Ada i Anuj często bawili się razem: układali wieże z klocków, budowali zoo i ustawiali w nim plastikowe zwierzątka, kręcili się na tej samej karuzeli. Chłopiec znał dużo dziwnych słów, których Ada nie rozumiała, ale z radością uczyła go wymowy polskich słów.

– To jest huśtawka, potrafisz powiedzieć?

– Fuś... fuś... fuśtajka – próbował wymówić Anuj.

Ada również nauczyła się nowych słów po angielsku i dowiedziała się, że Anuj urodził się w Indiach, a jego imię znaczy „młodszy brat”.

– Ja mam starszego brata Olka, ale jak chcesz, to możesz być moim młodszym braciszkiem – zaproponowała.

Zbliżały się Dzień Babci i Dzień Dziadka, więc dzieci przygotowywały przedstawienie. Kilkoro z nich nie chciało występować razem z nowym kolegą.

– Ja nie będę z nim tańczyć – naburmuszyła się Ola.

– Moja mama powiedziała, że on jest z dzikiego kraju – stwierdził Jaś.

– A mój tata mówi, że oni jedzą palcami.

– Nieprawda! Anuj był u nas w domu z mamą i tatą. I wcale nie jedli palcami! – odezwała się Ada.

Słyszac to, pani poprosiła, żeby dzieci usiadły w kółeczku na dywanie, i opowiedziała im bajkę o króliczku Trusiu. Truś był czarny, chociaż wszystkie króliki w stadzie były białe.

Okazało się jednak, że czarny królik był najodważniejszy ze wszystkich i to właśnie on uratował Białe Uszate Królestwo.

– Nie wolno się z nikogo śmiać i mówić, że jest inny lub gorszy. Na świecie żyje wielu ludzi, którzy różnią się kolorem skóry, mową i zwyczajami. Ważne, żebyśmy się od siebie uczyli i pomagali sobie wzajemnie.

Ada podeszła do Anuja i wzięła go za rękę.

– On jest moim młodszym bratem – powiedziała. – I razem zagramy babcię i dziadka w naszym teatryku!

Okazało się, że Anuj ma śliczny głos i potrafi śpiewać jak skowronek. W dodatku nauczył się na pamięć trudnego wiersza po polsku i ani razu się nie pomylił. Największe wrażenie jednak zrobili na wszystkich babcia i dziadek Anuja. Byli ubrani kolorowo jak motyle i poczęstowali dzieci indyjskimi ciasteczkami.

Gdyby wszyscy na świecie byli tacy sami, nie działałoby się nic ciekawego.

Pytania do opowiadania – z wykorzystaniem ilustracji w książce (s. 72 – 73):

- Kim był nowy przedszkolak w grupie Ady?
- Jak dzieci zareagowały na nowego kolegę?
- Jak mógł się czuć Anuj, gdy dzieci nie chciały się z nim bawić?
- Jaką bajkę opowiedziała pani dzieciom?
- Czy wszyscy muszą być tacy sami?

Dzieci 4 – letnie:

Książka „Nowe przygody Olka i Ady” (s. 74 – 75):

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-aplus-ks/mobile/index.html#p=76>

Śluchanie opowiadania A. Widzowskiej pt. „*Język migowy*”.

Od samego rana Ada przygotowywała się na spotkanie z nową koleżanką, Kasią. Okazało się, że tata Kasi jest bardzo zdolnym architektem i będzie pracował w tym samym biurze co tata Ady i Olka. Obie rodziny umówiły się w małej kawiarence w galerii, tuż obok bawialni dla dzieci. Ada bardzo lubiła poznawać nowe osoby i rozmawiać z nimi o tym, w co lubią się bawić. Tym razem Ada była szczególnie przejęta spotkaniem, bo dowiedziała się od rodziców, że Kasia nie słyszy.

- Na żadne ucho? – dopytywała się Ada. – Ani troszeczkę?
- Ani troszeczkę.

- To jak my się będziemy bawić?
 - Jestem pewna, że znajdziecie na to sposób – uśmiechnęła się mama.
- Ada próbowała zatykać sobie uszy i prosiła Olka, żeby coś do niej mówił.
- Mam fajną siostrę – powiedział Olek.
 - Co mówisz? – spytała Ada.
 - Moja siostra jest najlepszą siostrą na świecie!
 - Ecie-pecie? Nic nie rozumiem... Tej Kasi musi być bardzo trudno – stwierdziła Ada.

W galerii panował gwar. Z głośników płynęła muzyka, w bawialni słychać było piski i śmiech rozbawionych dzieci. Obie rodziny przywitały się słowami „dzień dobry” i podały sobie ręce. Ada stanęła naprzeciwko Kasi i nie wiedziała, czy ma coś powiedzieć, czy nie. Przecież Kasia i tak nie usłyszy. Jednak dziewczynka uśmiechnęła się i rękami zrobiła przyjazny gest. Ada zrozumiała, że to jest powitanie, i odpowiedziała takim samym gestem. Potem Kasia wskazała bawialnię i dziewczynki pobiegły razem na zjeżdżalnię. Po chwili radośnie nurkowały w basenie z kolorowymi piłeczkami. Kasia układała z rąk różne znaki, a Ada próbowała odgadnąć ich znaczenie.

Gdy chciała zająć się rysowaniem i kolorowaniem, Ada od razu zrozumiała, o co chodzi. Wspólnie narysowały słonia z wielkimi uszami, a na tych uszach namalowały wszystko, co symbolizuje dźwięki: ptaki, trąbkę, gitarę, śpiewającą panią, a nawet samolot odrzutowy. Potem bawiły się w teatrzyk dłoni i okazało się, że palcami można pokazać wiele rzeczy. Czasami Ada się myliła i nie potrafiła czegoś zrozumieć, ale to było bardzo zabawne. Jak wiele można powiedzieć, nie używając słów!

Wieczorem Ada wciąż rozmyślała o Kasi i o tym, jak wspaniale się z nią bawiła. Tata powiedział córeczce, że osoby niesłyszące porozumiewają się językiem migowym.

- Czy ja też mogę się nauczyć tego języka? – zapytała Ada.
 - Oczywiście. A teraz zgadnij, co chcę ci przekazać – tata przytulił Adę i pocałował ją w czoło.
 - Dobranoc i kocham cię! – zawołała Ada i odpowiedziała tym samym gestem. – Zrozumiałeś, tatusiu?
- Tata uśmiechnął się i pokiwał głową. Miłość nie potrzebuje słów.

Pytania do opowiadania – z wykorzystaniem ilustracji w książce (s. 74 – 75):

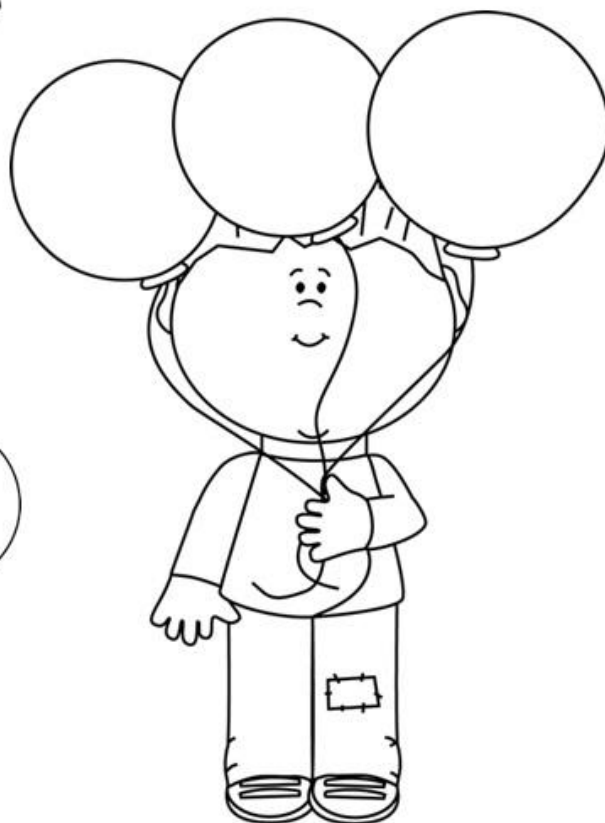
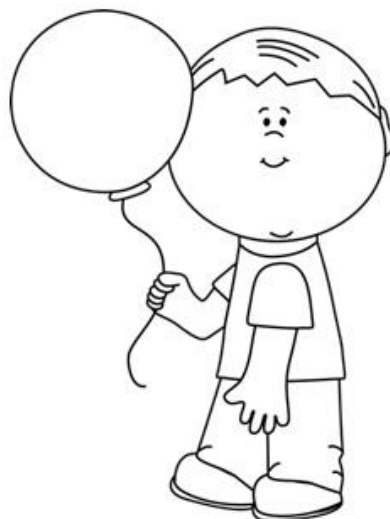
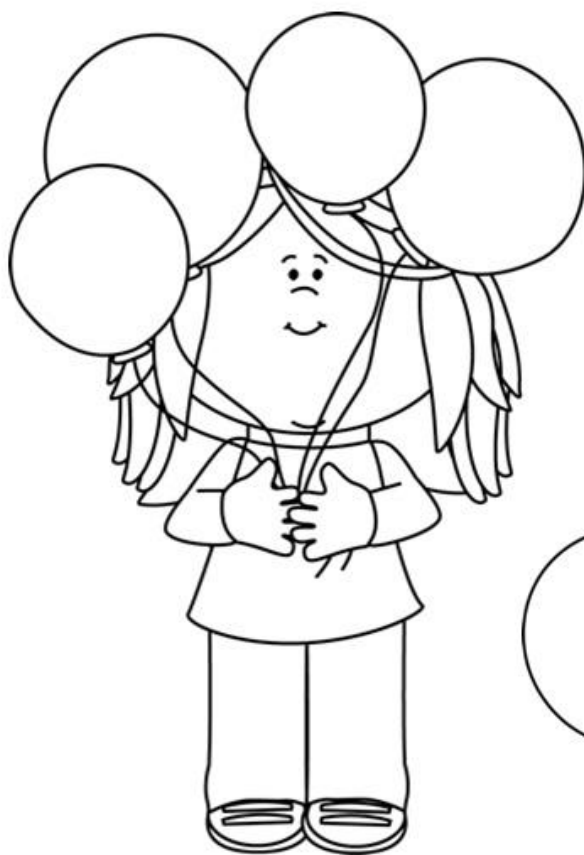
- Jak nazywa się język, którym porozumiewa się Kasia?
- Jakbyście się czuli, gdybyście nie słyszeli tego, co ktoś mówi?
- Spróbujcie, jak Ada, zatkać uszy i sprawdzić, czy rozumiecie, co mówi kolega/koleżanka.

Wykonanie karty pracy: (dzieci 3 i 4 – letnie)

Dzieci:

- liczą dzieci narysowane na kartce, a następnie balony, które trzymają poszczególne dzieci,
- kolorują dziecko, które trzyma najwięcej balonów.

POKOLORUJ DZIECKO, KTÓRE TRZYMA
NAJWIĘCEJ BALONÓW

Środa - 03.06.2020 r.

Oglądanie filmu edukacyjnego „My dzieci świata” (dzieci 3 i 4 – letnie):

Link do filmu: https://www.youtube.com/watch?v=zl_dYe03Yx0

Dzieci po obejrzeniu filmu próbują wymienić nazwy krajów, z których pochodziły dzieci przedstawione w bajce.

Wykonanie karty pracy, cz.2, nr 18: (dzieci 3 – letnie)

Dzieci:

- słuchają imion odczytanych przez osobę dorosłą i je powtarzają,
- rysują drogi dzieci do piaskownicy,
- kolorują wiaderka zgodnie z instrukcją.

Wykonanie karty pracy, cz.2, nr 56: (dzieci 4 – letnie)

Dzieci:

- oglądają obrazki i mówią o tym, co na nich widzą,
- mówią, w co ubrane są dzieci z różnych krajów,
- liczą palce, które pokazują dzieci,
- mówią, ile lat mają: Ada, Paloma, Diego i Kazuo,

Osoba dorosła kontynuuje rozmowę na temat obrazków. Pyta dziecko:

- Jakie są dzieci na całym świecie?
- Co to znaczy, że dzieci na całym świecie są takie same?
- Co najbardziej dzieci lubią robić?

Czwartek - 04.06.2020 r.

Słuchanie piosenki pt. „Jesteśmy dziećmi” -

https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ (dzieci 3 i 4 – letnie)

Dzieci próbują nauczyć się słów refrenu i go zaśpiewać.

Wykonanie karty pracy, cz.2, nr 57: (dzieci 4 – letnie)

Dzieci:

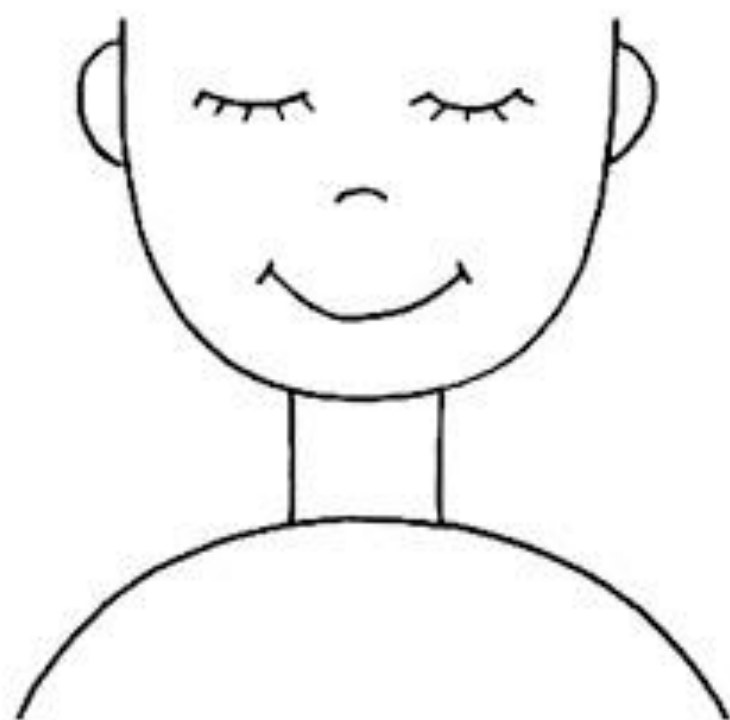
- słuchają rymowanki i imion dzieci,
- łączą obrazki dzieci z obrazkami sprzętów, z których korzystały podczas pobytu na placu zabaw,
- rysują po śladach rysunków i mówią, co one przedstawiają,
- mówią, z czego lubią korzystać podczas pobytu na placu zabaw.

Wykonanie karty pracy: (dzieci 3 i 4 – letnie)

Dzieci:

- dorysowują dziewczynce długie włosy, używając kredek w różnych kolorach

Dorysuj Rozalce kolorową czuprynę.

Piątek - 05.06.2020 r.

Słuchanie wiersza B. Szelałowskiej pt. " Kraina zabawek". (dzieci 3 i 4 – letnie)

Siedzą zabawki grzecznie na półkach.

Siedzą i patrzą na pajacyka.

Pajac do tańca lalkę zaprosił

i teraz będą tańczyć walczyka.

Patrzcie! Dwa misie! Na samej górze!

W takt się kołyszą, klaszczą łapkami.

Na parapecie rozsiadł się zajac;

Jak każdy zajac – strzyże uszami.

Tuż obok książek drzemie żyrafa.

Kudłaty piesek przy wózku szczeka.

Pilka się turla, to znowu skacze.

Myszka – zabawka – kotu ucieka.

I nagle wchodzi ktoś do pokoju.

Ojej, nie tańczy już nikt walczyka!

Zabawki stoją, siedzą bez ruchu

i tylko z radia płynie muzyka.

Pytania do wiersza:

- Jakie zabawki były w pokoju?
- Kogo pajac zaprosił do tańca?
- Gdzie siedziały dwa misie?

- Kto zdrzemnął się obok książek?
- Przy czym stał kudłaty piesek?
- Co się stało, gdy ktoś wszedł do pokoju?

Praca plastyczna „Piłka” : (dzieci 3 i 4 – letnie)

Dzieci:

- ozdabiają piłkę kawałkami kolorowego papieru, według własnego pomysłu.

